

[Sander]

ikke basis for at fortsætte, og vi synes altså, det vil være værdifuldt, at det sker i forsøgsperioden, så man også har det at lægge til grund for den endelige udformning af det lovforslag, som skal udarbejdes næste år med henblik på afløsning af forsøgsordningen den 31. marts 1986. I det øjeblik vi får et reelt billede af forløbet af forsøgene, får vi et endnu bedre og mere naturligt grundlag at skabe den nye lov på.

Rent moralsk vil jeg også gerne sige, som det allerede er sagt, at der kun er 43 af de omkring 130 forsøg, der har fået statstilskud ved begyndelsen, og derfor har man ikke kunnet forvente, at man får hjælp undervejs. I betragtning af, at der trods alt er kastet 12 mill. kr. ind i forsøget, føler vi heller ikke, der er basis for at komme med en yderligere indsprøjtning i dag.

Vi ser også gerne, at det hele munder ud i en lokal finansiering, og at vi i det hele taget, når vi kommer frem til den 1. april 1986, får en så liberal lovgivning som muligt på området, ja faktisk så beskeden, som det vil være os muligt.

Sluttelig vil jeg gerne spørge forslagsstillerne, om lovgrundlaget i det hele taget er i orden for dette forslag. Under den debat, der var ved lovens gennemførelse i 1982 om fordblingen af de beløb, der skulle kastes ind i forsøgene, var der en del polemik om, hvorvidt justitsministeriet og kulturministeriet uden videre kunne hæve beløbet, uden at Kommunernes Landsforening var med inde i billedet. Har man tænkt på dette forhold, eller er det måske ikke noget problem nu, hvor vi er kommet et par år længere hen i forsøget?

Ingerlise Koefoed (SF):

Om det sidste vil jeg gerne sige, at jeg i sommer stillede det spørgsmål til kulturministeren, om man med den eksisterende lov kunne bevilge 5 mill. kr. eller et beløb ekstra i statspenge, uden at det behøvede at trække kommunale penge efter sig. Jeg fik det svar fra kulturministeren, at der ikke var noget i vejen for, at man kunne gøre det. Så sagen er altså undersøgt. Man kan øjensynlig gøre det som en finanslovbevilling, og da loven havde eksisteret i nogen tid, forhøjede vi også gennem finansudvalget efter nogen diskussion i hvert fald statens andel, hvorefter vistnok

også kommunerne forhøjede deres. Det skulle man altså kunne, så den sag er undersøgt.

Da vi diskuterede dette forsøg med lokalradio og lokal-TV, sagde vi fra SF fra begyndelsen, at der var for få penge i det. Vi stillede et ændringsforslag om, at der i stedet for de 3 mill. kr., som man havde regnet med fra statens side, skulle bevilges 15 mill. kr. fra statens side og trækkes lige så mange kommunale penge ind. Selvfølgelig omvendt: man skulle altså stille et beløb på 15 mill. kr. til rådighed for dem, der ville stille et tilsvarende beløb til rådighed for lokalradio i deres områder.

Det kom vi ikke igennem med, og så gik det sådan, som vi havde sagt: selv om der blev bevilget nogle ekstra penge og der nu er 12 millioner offentlige kroner i forsøget, kom det ikke til at gå. Der er nogle, der er kommet i knibe, og det mener jeg ikke de er, fordi de kommunale penge, de lokale penge, er udeblevet, men på grund af de forhøjede afgifter, de skal betale til Koda/Gramex. Det burde de have forudset, men det har de ikke.

Jeg mener selvfølgelig, at man skal betale afgifter til Koda/Gramex, men samtidig mener jeg, at forsøget bør fortsættes perioden ud. Vi har i sommerens løb diskuteret, hvordan man kunne finansiere en fortsættelse, for det er klart, at der er behov for nogle flere penge, og der kom selvfølgelig også fra ministerens og de borgerlige partiers side spørgsmålet om reklamefinansiering ind i billedet. Jeg mener, at reklamefinansiering af lokalradio ville være mindst lige så forkert som af landsradio og lands-TV, og at det meget nemt ville komme til at betyde, at de små lokalradioer, som kører nogle særlige programmer for bevægelser, religiøse programmer, eller hvad de nu kører, ville komme slemt i knibe. De har ikke det store lyttartal, og de vil altså heller ikke kunne trække de store reklamepenge. Netop for at bevare alsidigheden og spredningen i lokalradioerne er det vigtigt, at man holder erhvervslivet og det kommercielle uden for lokalradioerne.

Vi må gøre noget andet, var vi nogle der sagde til os selv, og så tænkte vi, at man skulle komme de mest nødstedte til hjælp. Så foreslog vi beskeden 5 mill. kr. ekstra til resten af forsøgsperioden. Det er ikke store penge. Jeg har også hørt fra enkelte af de store lokalradioer, at de godt kunne bruge de 5 mill. kr. helt alene. Men meningen er, at